

vészeti Szakközépiskola zenetanára, **Klukon Krisztián**, a pozsonyi konzervatórium hallgatója, **Zsilka Alan**, a Zeneakadémia orgona tanzakos hallgatója, stb.

2015. május 15-én hálát adni és ünnepelni jöttek össze a jelenlegi és volt kórustagok, valamint a meghívott vendégek az ipolysági katolikus templomba. A jubileumi koncertet megtisztelte jelenlétével Ipolyság polgármestere, Gregor István mérnök úr és Gerhard Glaser-Opitz ipolysági plébános is. A felemelő koncert első részében azok a kórustagok szerepeltek, akik azóta zenei pályára léptek. Nagy szaktudással és átéléssel előadott műsorszámok arról adtak tanúbizonyságot, hogy a gyermekkar megvalósította küldetését, s valódi zenei tehetségek bontakoztak ki szárnyai alatt.

A gálaműsor vendége magyarországi baráti iskolánk, az Aszódí Evangélikus Gimnázium énekkara volt – különleges repertoárjuk üde színfoltként hatott a koncerten.

Az ünnepi műsor felemelő és egyben legmeghatóbb pillanatai közé sorolhatjuk azt, amikor a jelenlegi gyermekkarhoz néhány dal erejéig csatlakoztak az egykori kórustagok és hangszeres kísérők is. A dal szárnyán szállt a dicséret az Úr felé, megköszönve az elmúlt húsz év minden közös pillanatát.

Az énekkar tagjai a jubileumi év végeztével sem hanyélnak, az új év kezdetével megkezdték szorgos felkészülésüket ideai fellépéseikre. A kórusvezető és a tagok lelkes munkája biztosan nem marad elismerés nélkül: fellépéseik alkalmával tisztán szárnyal a dal ajkukról, élvezetes lelki táplálékot nyújtva ezzel nem csak a hallgatóság-nak, de önmaguknak is. Ennek megtapasztalását és mély átélését kívánjuk a jubiláló Magnificat Gyermekkar minden jelenlegi, egykori és eljövendő tagjának.

Klemen Terézia

Egy premier margójára: A mellőzött hős tábornok – Görgey

2015. december 27-e, Komárom. A Tiszti pavilon díszterme méltó hely egy 1848/49-es szabadságharc tábornokáról szóló dráma bemutatójára.

Elkezdődik a darab, s a rövid bevezető után színpadra lép a főszereplő, beleül foteljébe, és magára vonja a figyelmünket. Teljes egészében lenyűgöz játékával, mert rendelkezik azzal az aurával, amely az egyszerű műalkotások sajátja. Az aura „itt és most”-ja a színész esetében az előadás egyszerűségét, képmásméltóságát jelenti, a megismételhetlent. Más színészeknek nem sikerül ugyanez. Nekem csak ez a különbség számít. Mi ez a különbség? Ez az egyéniség mutatója, az átélés, az azonosulás. Ő olyan színész, aki megvalósítja dédelgetett álmait, hisz már 10 évvel ezelőtt elhatározta, hogy Görgey Gábor *Görgey* drámáját itt, a Felvidéken ő fogja bemutatni, hisz ezt a szerepet szinte rá írták, Dráfi Máttyás Érdemes és Jászai Mari-díjas művészre.

A színpadi naptár 1914. augusztus 13-át mutat, az 1849-es világháború kitörésének árnyékában. Az idős tábornok felidézi életének fontos szereplőit, politikai partnereit, ellenfeleit, meghurcoltatását és az igazságtalanul ráakasztott „ÁRULÓ” bélyegét. Az egyéni sorskérdések, magánéleti-lelkiismereti dilemmák mögött az egész országot feszítő társadalmi-politikai kétértelműségek is ott lüktetnek.

Történelmi igazságszolgáltatás történik ebben a darabban, végre itt, nálunk is ki merik mondani azt a történelmi igazságot, hogy GÖRGEY NEM ÁRULÓ, HANEM NAGYON OKOS STRATÉGA, kiváló hadvezér és harmincezer magyar honvéd életének megmentője, igazi realpolitikus, aki nem szökik külföldre, vállalja a száműzetést és a magyar nemzet megvetését. Az álombetétreszeket bravúros ötlettel oldotta meg a rendező-főszereplő, hisz az álmokban megjelenő egyes személyek filmbetétek alkalmazásával elevednek meg előttünk. Joskó veterán huszár – Miskovics László, és az odaadó, hűséges házvezetőnő, Terka – Molnár Xénia, a főszereplőhöz méltón szintén nagyszerű alakítást nyújtottak.

A darab megtekintését minden középiskolás részére kötelezővé tenném, nagyon sokat lehetne egy rendhagyó történelem óra keretében tanulni belőle. De mindenkinek ajánlom megtekintésre, akik kicsit is vonzódnak a történelmi realitásokhoz, mert itt végre helyére kerülnek a dolgok. Görgey Gábor író idézem: „Régi adósságomat törlesztem ezzel a drámámmal. Betöltve a nyolcvanát, írói aktivitásom birtokában, húszegynéhány színdarabban a háttér mögött úgy éreztem, tartozom az általam is megfogalmazott történelmi igazságnak e dráma megírásával. A történettudomány objektív és politikai kurzusoktól független, tisztességes része már kellőképpen a helyére tette a szabadságharc árulójaként megbélyegzett, megrágalmazott fővezér szerepét. Aki nem vesztett csatát soha, de a túlerő reménytelenségének küszöbén Kosuth minden hatalmat átadva neki, rábízta a világháború vég lebonyolítását. Majd elsőként elmenekült az országból. És elsőként nevezte Görgey Artúrt, immár külföldről, árulónak.”

A meghurcolt és rehabilitált, idős Görgey Artúr alakját a játék főszereplője – Dráfi Máttyás – mélyen humánus módon, teljes azonosulással mutatta be.